Quod mardocheus nolebāt amā
adorare nō ex iobediēcia hoc fecit ſz
quia nolebat diuinū honorē homini
mortali adhibere. Heſter. iij.

Dixit herodes ad magos vt cum
puerū ihm inueniret q rediret et nū
ciaret ei q et ipe veniens adoraret
eū; ſed et ipe lōge aliud intēdebat
Mathei. ij.

Signāter addit dñs ſētēcie et intē
cionē quā debet quiſq habere bona
faciēdo vel mala fugiēdo. Luce. vij.
Mathei. v Beati eritis cū maledix
erīt. Itē mathei x. q̄cūq potū aq de
derit ī noīe meo nō pdet mercedē.
Itē oīs q̄ reliqrit patrē aut mrē; ꝛc.
Elemoſinā dare orare ieiunare prece
pit dñs nō ꝓpter honorē fieri nē cō
tīgat tū bona q̄ praua ītēcione cor
rūpi. Mathei. vi.

Quidā xpm ſequebāt vt eū ne
quiter obſeruarēt. Luce. xiij.

Alij vt de paib9 mādūcarēt Jo. xi
Alij vt ſanarētur. Alij vt eternali
ter ſaluarētur. Johannis. vi.

De inuidia.

Inuidia dyaboli intrauit in
orbem terrarū quia vidit ho
minē in ſtatu felici eſſe et ad
illum poſſe aſcendere locum vnde ce
ciderat ipe. Unde temptauit eum et
viat. Geneſis. ij.

Inuidia cayn abel occidit quia vi
dit ei9 munera accepta eſſe deo et
ſua non. Geneſis. iiij.

Rachel ſterilis ſororī fratride in
uidit. Geneſis. xxx.

Vn̄ apparet q inuidia ꝓpinquis et
parentib9 non pcit.

Fratres ioſeph inuidebāt vidētes
q a patre plus oībus amaretur.

Geneſis. xxxvij.

Maria et aarō locuti ſūt cōtra mo
yſen frēm eoꝝ et per eū honorē mag
nū habebāt. Nūi. xij.

Percuſſo philiſteo cātabāt mulie
res ſaul percuſſit mille et dauid decem
milia vn̄ iratus eſt ſaul ex inuidia et
ſmo ille diſpliauit ſibi. i. Regū. xviij

Vidēs achitofel q nō fcm̄ fuerat
ſm conſilium ſuū ſed ſm conſiliū cuſi
abiens in domū ſuā ſuſpendio ſe in
teriijt. ij. Regū. xvij.

Daniel oēs principes et ſatrapas
ſuperabat vn̄ ipi occaſionē cōtra eū
querebant. Daniel. vi.

Alchimius videns caritatē iude et
nichanoris ad inuicē venit ad deme
triū et dixit de nichanore q rebus a
lienis aſſentiret iudā. ꝓ regni ſucceſſo
re deſtinaſſz. ij. Macha. xiiij.

De baptiſmo xpi fuit inuidia īter
diſcipulos xpi et iohis dicētes q oēs
p9 xpm̄ irēt et dixit ille iohēs ī hoc gau
diū meū impletū eſt. Johis. iij.

Ad tantū ipſi principes ſacerdotū
ꝑruperūt inuidiam q legitur Ma
thei. xxvij. quod ſciebat pylatus q
per inuidiam tradidiſſent xpm ad
crucifigendum.

De ira dei.

Ecidum beatum auguſtinū
ix. de ciuitate dei deus ſm ſa
cras ſcripturas iraſcitur nec tn̄
ulla paſſione turbatur hoc verbum
vindicte vſurpatur affectus nō illi9
turbulentus effectus. ſed ideo vtit
ſcriptura hoc verbo et ſimilibus vt
terreat ſuperbientes excitet neglige
tes. exerceat querentes. et alliciat i
telligentes.

Miſiſti iram tuam dicit de egipcijs
Exodi. xv.

Moyſes orauit dñm dñe ait irã
ſcit furor tuus ſup populũ tuũ Exo
di. Triceſimoſecundo.
Itẽ flagrabat popul9 deſiderio
carniũ. Nu. xxi. Et ſequit̃ et iratus
eſt furor domini valde
Occaſiõe ſediciõis chore dixerunt
moyſes et aaron ad dñm fortiſſime
deus ſpiritu nunquid vno peccante
cõtra õnes ira tua deſeuiet. Nu. x
vi Nota ibidem qd̃ ſequit̃ de ira
dei fornicat9 eſt populus cũ filiab9
moab. Et ſequitur iratus dñs dixit
ad moyſen tolle cunctos principes
populi et ſuſpende eos cõtra ſolem
vt auertatur furor meus ab iſrahel
Nu. xxv.
Iratus eſt cõtra moyſẽ ad aquas
cõtradictionis Deutro. i
Cauete ait moyſes ne forte deci
piatur cor veſtrũ ꝛ recedatis a dño ꝛ
ſequitur Iratuſq3 dñs claudit celum
Deutro. xi.
Iratus eſt dñs ſuper filios iſrahel
propter achar q̃ tulit de anathemate
Joſue vij. Irat9 ẽ eciã q2 numerare
fecit populũ rex dauid. ij. Re. xxiiij
Iratus eciam dñs ſalomoni q2 a
uerſa ẽ mẽs ei9 a dño et colebat y
dola. iij Regum i. Per ydolatriam ꝛ
et auguria irritauerunt dñm filij iſ
rahel iiij. Regum. i.
Propheta Ieu. dixit ioſaphat regi
iuda impio prebes auxilium et hijs
q̃ oderunt deum amicicia iũgeris et
id circo irã dei merebaris ſed quia bo
na opa inuenta ſunt in te. ij. Pa. xix
Ezechias rex iuda beneficia que a
dño acceperat non retribuit et ideo
facta eſt ira dei contra eum ſecundo
Para. xxxij.
Comederunt et ſaturati ſunt ꝛ im
pinguati ſũt et delicijs habundauerũt
in ebrietate ſua magna prouocauerũt
te ad iracundiã Neemie. ix.
Archaxerſis rex gẽtilis ait omnia
ſcḋm legem dei fiant ne forte exurgat
ira dei in regno regis et filiorum ei9
Eſdre. vij. Dixit dñs ad alyphad the
maniten iratus ẽ furor me9 i te et i
nimicos tuos qui nõ eſtis locuti rectũ
corã me. Job. xlij. Irat9 ẽ dñs cõtra
ſuũ ſuũ neq3 et tradidit eũ tortoribus
Mat. xxv Qui credit in filiũ dei
habet vitã eternam. qui autem non
credit non videbit deum ſed ira dei
ſuper eum manet. Joh. iij. Multum
ẽ timenda ira dei que in die iudicij
oſtendetur. Apocalipſis. vi.
Reges et principes terre dicẽt ca
dite ſuper nos montes et abſcondite
nos a facie ſedentis in throno et ab i
ra agni.
De ira boni hominis.
Ira propter bonũ zelũ eſt cõ
mendanda vnde. Exodi. xi.
Et cũ moyſes loqueretur phara
oni ꝛ ille noluit audire exiuit a pha
raone iratus nimis. Precepit moyſes
filijs iſrahel vt de manna null9 relin
queret vſq3 de mane q̃ nõ audierũt
eũ. Et iratus ẽ moyſes cõtra eos Ex
odi. xvi. Reuerſus a dño moyſes cũ
appropinquaret ad caſtra vidit vitulũ
aureũ ꝛ choros ꝛ irat9 ẽ valde. ꝛ pro
iecit tabulas teſtamẽti ꝛ fregit quas
ei dñs dederat. Exo. xxxij.
Cũ quereret moyſes hircũ qui ob
latus eſt pro peccato exuſtũ reperit
iratuſq3 ẽ et cõtra eleazar ythamar
ait cur non comedetis Leui. x.
Videns moyſes rebellionem chore ꝛ
cõpliciũ ſuo2 irat9 valde ait ad dñm
ne reſpicias ſacrificia eo2 Nu. xvi.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf